

34, Vārtt., Sch. प्रवण nach P. 8, 4, 34, Sch.

प्रवणीय (wie eben) adj. P. 8, 4, 34, Sch. Vop. 26, 4.

प्रयौ (1. पा mit प्र) f. Tränke, ein Schuppen, in dem Reisende Wasser an-
treffen; Trunk P. 3, 3, 58, Vārtt. 4, Sch. AK. 2, 2, 7. H. 1001. HALAJ. 2, 142.
धन्वमिव प्रया घ्नसि RV. 10, 4, 1. समानी प्रया सृक् वै ऽन्नभागः AV. 3, 30,
6. TBR. 3, 10, 2, 2. KAUÇ. 12. 19. भिन्याच्च यः प्रयाम् M. 8, 319. 9, 264.
MBH. 3, 13221. 12, 1492. 2435. 5287. 13, 1635. 1671. 3416. 6685. R. 1, 5,
13 (11 GORR.). °मध्ये तु विधिवद्दि कृत्वा 73, 19. R. GORR. 2, 69, 13. 123,
12. 5, 19, 15. भूतानामिह संवासः प्रयायामिव BHĀG. P. 7, 2, 21. 9, 19, 27.
MĀRK. P. 14, 65. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 302, Çl. 2. म-
धुव्रतौघः कुपितः स्वकीयमधुप्रपापमनिलनेन KUVĀLAJ. 142, b. ein Was-
serzufluss (zu einem Teich u. s. w.) Journ. of the Am. Or. S. 6, 524. —
Vgl. द्विज°.

प्रपाक (von 1. पच् mit प्र) m. das Reifen (eines Geschwürs u. s. w.),
Entzündung: तिप्रोत्थान° Suçr. 1, 268, 15. चिरोत्थान° (so ist zu lesen)
280, 1. 362, 2. 2, 313, 1.

प्रपाठक (vom caus. von पठ् mit प्र) m. Lektion, Bez. von Unterabschnit-
ten in vielen Büchern, z. B. TS. Çat. Bh. KHĀND. Up. प्रपाठ Schol. zu
AV. PRĀT. 4, 126.

प्रपाण s. सु°.

प्रपाणि (1. प्र + पा°) m. Handfläche RĪGĀN. im ÇKDR. Man hätte
eher Handspitze (vgl. प्रपद्) erwartet.

प्रपाणु (1. प्र + पा°) adj. sehr weiss, blendend weiss Suçr. 2, 310, 18.

प्रपाणुर (wie eben) adj. dass: शङ्खचूर्ण° Suçr. 2, 525, 15.

प्रपात (von 1. पत् mit प्र) m. 1) eine Art Flug PAÑKĀT. II, 57. — 2)
das Ausbrechen, Davoneilen, Fortgehen: स ह्यात्रुविमानो न ज्ञातु चि-
च्छङ्कते प्रपातमतः KATHĪS. 43, 264. das Hervorstürzen, Hervorsprin-
gen: भुजंगप्रपातानुकरं चित्तम् VARĀH. BRH. S. 104, 42. Ueberfall H. 800.
HALAJ. 2, 297. fälschlich प्रयात H. an. 3, 277. — 3) Sturz, Fall Spr. 1921.
MBH. 1, 3652 (मा प्रपत प्रपातम् 3653; hier ist प्रपातम् wohl absolut.).
वृत्त° 11, 146. विषममिं (so ist zu lesen) प्रपातं च पर्वताभ्यादहं वृणे 8, 248.
गङ्गा° HARIV. 5330. RAGH. 2, 26. KUMĀRAS. 6, 57. जल° R. 2, 94, 13 (103,
13 GORR.). 3, 38, 40. स्तम्भद्वारप्रपातभङ्गेषु VARĀH. BRH. S. 43, 76. अश्रु°
MBH. 13, 3495. HARIV. 7774. R. 5, 23, 37. अमी प्रदीप्ते Spr. 2737. व्यस-
नमहर्णव° Sturz in MRĪKĒB. 167, 9. अतट° der Sturz von einem Felsen
(anders u. अतट) ÇĀK. 137. dass. ohne Beifügung eines Wortes für Fel-
sen: प्रपाताभिमुखो im Begriff stehend, sich von einem Felsen zu stür-
zen KATHĪS. 9, 61. MĀRK. P. 35, 45. दत्तकेश° das Ausfallen Suçr. 2, 236,
6. वीर्य° Samenergiessung VP. bei MUIR, ST. 1, 74, N. 25. दृष्टि° Blick
KUMĀRAS. 3, 43. — 4) eine steile Felswand, Abgrund AK. 2, 3, 4. TRIK.
3, 3, 171. H. 1032. H. an. (fälschlich प्रयात). MRD. t. 127. MBH. 7, 7963.
R. 2, 52, 91. मरु° MBH. 5, 2472. सुप्रपातमहामानु HARIV. 6956 प्रपाता-
म्बुनि: RĪGĀ-TAR. 2, 167. प्रपातस्तु न तर्कितः MBH. 1, 3946. 2, 2098. fç.
3, 11808. मधु प्रपश्यति न तु प्रपातम् 14761. 5, 2044. 7, 1992. 5464. 11,
38. 12, 11524. मधु° der Abgrund beim Honigsuchen 3100. ein (steil ab-
fallendes) Ufer H. 1077. HALAJ. 3, 45. Wasserfall TRIK. MRD. Vgl. गिरि°.

प्रपातन (vom caus. von 1. पत् mit प्र) n. das Fallenmachen, Nieder-
werfen, zu-Boden-Werfen R. 5, 42, 13. अन्न° das Würfeln HARIV. 9141.

प्रपातिन् (von प्रपात) m. ein (abschüssiger) Berg, Fels H. ç. 137.
— प्रपातिनोपस्तरणान् MBH. 7, 1571 fehlerhaft für प्रपातितोप° ab-
geworfen.

प्रपाथ m. Weg ÇABDĀRTHAK. bei WILS. — Vgl. प्रपथ.

प्रपाद् (von 1. पद् mit प्र) m. das (vorzeitige) Abgehen des Fötus: अँ°
TBR. 3, 2, 1, 5. TS. 5, 6, 9, 1.

प्रपादिक m. Pfau WILS.; प्रपादीक in der ersten Aufl. nach ÇAB-
DĀRTHAK.

प्रपाडुक (von 1. पद् mit प्र) adj. abgehend TS. 5, 6, 9, 1. अँ° TBR. 3, 2, 1, 5.

प्रपान (von 1. पा mit प्र) n. 1) das Trinken, Schürfen: मधु° R. 5, 60.
18. — 2) der untere Theil der Oberlippe beim Pferde (der beim Trinken
besonders thätig ist) VARĀH. BRH. S. 63, 3. 4.

प्रपानक (von प्रपान) wohl n. Getränk SĀH. D. 27, 17. 19.

प्रपापूरण (प्र + पू°) n. das Füllen einer Tränke, das mit-Wasser-
Versehen einer प्रपा; davon adj. णैयि dazu dienend P. 5, 1, 111.
Vārtt. 1, Sch.

प्रपायिन् nom. ag. von पा mit प्र Vop. 26, 29.

प्रपालन (von पाल्प् mit प्र) n. das Hüten, Schützen Verz. d. Oxf.
H. 89, a, 4.

प्रपालिन् (wie eben) nom. ag. der Hüter, Bein. Baladeva's H. ç. 76.

प्रपावन (प्रपा + वन) n. Lustwald (कामारण्य) ÇABDAM. im ÇKDR.

प्रपितामह (1. प्र + पि°) m. Urgrossvater AK. 2, 6, 1, 33. H. 557. MED.
h. 34. VJUTP. 96. प्रँ° VS. 19, 36. TS. 1, 8, 5, 1. ÇAT. BR. 2, 4, 2, 16. 12,
8, 1, 7. ऋँ° AV. 18, 4, 35. — ĀÇV. ÇR. 2, 6. GRHJ. 4, 7. M. 3, 221. BHĀG. P.
9, 1, 19. 13, 6. 24, 35. MĀRK. P. 31, 1. SĀH. D. 23, 15. °मही Urgrossmutter
von väterlicher Seite VJUTP. 96. MBH. 14, 2019. प्रपितामहा: Urgrossvā-
ter, Ahnen R. 1, 43, 20. 2, 94, 19. KATHĪS. 15, 132. वसून्वदति तु पितृवृद्धा-
श्चैव पितामहान् । प्रपितामहस्तथादित्यान् M. 3, 284. Kṛṣṇa heisst
Urgrossvater BHAG. 11, 39. त्रयाणामपि लोकानां भगवान्प्रपितामहः MBH.
5, 3042. Brahman TRIK. 1, 1, 26. MED. SUND. 4, 22. MBH. 3, 1152. R. 1, 14,
39. MĀRK. P. 101, 22.

प्रपितृव्य (1. प्र + पि°) m. Grosssohn von väterlicher Seite: °ज्ञ RĪGĀ-
TAR. 1, 101. 6, 91.

प्रपित्वं n. 1) das Entgegengehen NAIGU. 3, 29. NIR. 3, 20. प्रपित्वं यन्नप्
दस्यूरसधः RV. 5, 31, 7. अयपित्वं चिकितुर्न प्रपित्वम् 3, 53. 24. — 2) das
Herbeikommen —, Anbrechen des Tages, Frühe: °त्वे अह्नः RV. 4, 16.
12. 7, 41, 4. सूर उदति, मध्यदिने दिवः, प्रपित्वे अपिशर्वरे 8, 1, 29. वेपि
प्रपित्वे मनुषो यज्ञत्र । अभिपित्वे मन्वे शास्यौ भूः 1, 189. 7. 104. 1. 130. 9.
6, 31, 3. 8, 4, 2. धातात्प्रपित्वाडुर्दत्त गर्भाः 10, 73, 2. — Vgl. अयपित्व.
अभिपित्व, आपित्व.

प्रपित्सु (vom desid. von 1. पत् mit प्र) adj. sich zu stürzen verlangend
ÇĀC. 9, 1.

प्रपीडन (von पीड् mit प्र) n. 1) das Drücken. Pressen Suçr. 1, 277. 10.
2, 494, 10. — 2) Stopfmittel Suçr. 1, 132. 10. 148, 5.

प्रपुत्र (1. प्र + पुत्र) m. Grosssohn, Abkömmling überh. Inschr. in Z. f.
d. K. d. M. 4, 183. Das Wort steht nicht sicher.

प्रपुनाड m. = प्रपुनाड u. s. w. H. 1138. HALAJ. 2, 164. — Vgl. पुनाट, पुनाट.

प्रपुनाड m. Cassia Tora Lin. BHAR. zu AK. 2, 4 5. 12. ÇKDR. Suçr. 1.